

РЕШЕНИЕ

№ 24815

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕ
С

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4082** по описа за **2026** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на заместник – кмета на СО, В. Ч., чрез адв. П., съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 860/09.03.2026г. по нахд № 2726 по описа на СРС за 2025г., с което е отменено Наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24- 25КС-960 от 03.02.2025г., издадено от Заместник-кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл.53, ал.1 и ал.2, вр. чл.83, ал.1 и ал.2 от ЗАНН и чл.154б, ал.1 и ал.2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (Наредбата), на „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 4000 лева за нарушение на чл.29а, ал.1, т. 1 от, а за нарушение на чл.29а, ал.1, т. 12 от Наредбата - „имуществена санкция“ в размер на 20 000 лева.

С жалбата се претендира неправилно приложение на материалния закон и допуснати от съда нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал1, т.1 и т.2 от НПК. Оспорват изводите на съда за допуснати нарушения засегнали правото на защита на санкционираното лице. Така се оспорва:

Извода, че покана за съставяне на АУАН не е била надлежно връчена, като се изтъква, че нарушителят своевременно е разбрал за вменените му нарушения с връчването на АУАН, с

което е имал възможност да реализира в пълен обем защитата си.

Извода за липса на установено авторство. В тази връзка се изтъква, че от публично достъпна информация, включително и такава представена от санкционираното лице се установява, че изпълнител на строителния обект е ДЗЗ „Д. 2021“ с партньори „Трейс Груп Холд“ АД и „Булстрой - Монтажи“ ЕООД, като дружеството жалбоподател е водещ партньор, поради което правилно е ангажирана отговорността му.

Касаторът счита, че нарушенията са безспорно установени и правилно квалифицирани, като не са налице основанията за приложение на чл.28 ЗАНН.

От ответната страна - „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД оспорва изложените аргументи за неправилност на решението.

Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен Съд С.-град, XIII касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че в резултата на множество постъпили жалби от жителите на [жк] за замърсяване на улиците със строителни материали, отпадъци, кал, изкопни материали и пр. на 14.05.2024г. около 13:20 часа в [населено място], район „В.“, на [улица], между [улица] и [улица], на обект „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д.“ била извършена проверка от свидетелите М. Г. Г. и В. Е. К. (служители на Столична община - Столичен инспекторат), които установили, че в обекта се извършват изкопни работи, като районът не бил ограден с плътна ограда и имало строителни материали извън границите на строителната площадка. Проверяващите изготвили снимки на място и описали констатациите си в Констативен протокол № КП-24-0016973 от 14.05.2024г. ,

Предвид горните констатации било прието, че са извършени нарушения на чл.29, ал.1, т.1 и т.12 от НОДТСО и изготвена покана до „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД, с която Б. С. Д. - представител на Дружеството-жалбоподател бил поканен да се яви в петдневен срок от връчване на поканата в сградата на Столичен инспекторат за съставяне на АУАН. Съставеният Констативен протокол № КП-24-0016973 бил изпратен и получен от дружеството на 04.06.2024г.

На 02.08.2024г. свидетелят Х. М. М. (в присъствието на свидетеля М. Г. Г. и в отсъствие на представител на нарушителя) съставил срещу „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 24-25КС-960 от 02.08.2024г. за това, че на 14.05.2024г., около 13:20 часа в [населено място], район „В.“, [улица], между [улица] и [улица], на обект „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д.“ натрупва и разпилява строителни материали извън границите на строителната площадка и извършва строителни дейности без плътна ограда, с което е нарушен чл.29а, ал.1, т.1 и т.12 от НОДТСО. Актът бил надлежно връчен на 10.09.2024г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка от правна страна районният съд е приел, че АУАН и НО са издадени от компетентен орган и в предвидените от ЗАНН срокове, но при

допуснати съществени процесуални нарушения. Според съда е останало недоказано обстоятелството, че дружеството „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД е било редовно уведомено за съставянето на АУАН, поради което е прието, че със съставянето му в отсъствие на негов представител е нарушено правото на защита на дружеството. На следващо място, съдът е приел, че са основателни и възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения на чл.42, ал.1, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като в Акта и в НП не са посочени в пълнота обстоятелствата, при които нарушенията са били извършени. Относно нарушението по чл.29а, ал.1, т.1 от НОДТСО съдът е изтъкнал разминаването в словесното изписване между АУАН и НП предвид, че в АУАН е вписано „натрупва и разпилява строителни материали извън границите на строителната площадка“, а в НП „натрупвало и разпилявало строителни отпадъци извън границите на строителната площадка“. Според решаващият състав от актовете не можело да се установи дали иде реч за материали или отпадъци, предвид липсата на тяхното изброяване. Изтъкнато е още, че в АУАН и в Наказателното постановление не са посочени границите на строителната площадка и местоположението на установените вещи, а това е необходимо, тъй като нарушение на чл.29а, ал.1, т.1 от НОДТСО би имало само при разполагане на строителни материали и отпадъци извън границите на обектите и строителните площадки. Съдът е преценил и липса на яснота по отношение на нарушението по чл.29а, ал.1, т.12 от НОДТСО тъй като не е посочено къде е следвало да бъде поставена ограда и какви строително-монтажни работи са били извършвани. В заключение съдът е извел, че не се установява и авторството на деянието.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно, макар и не по всички изложени в него съображения.

Правилно и в унисон с трайно установената съдебна практика (Р № 18479/30.05.2025г. по канд № 2627/2025г. XXVI к.с. АССГ; Р № 9940/21.03.2025г. по канд 6473/2024г. III к.с. АССГ; Р № 4843/13.05.2024г. по канд 1648/2024г. IX к.с АССГ; Р № 219/08.01.2024г. по канд № 10446/2023г. XXVIII к.с. АССГ и пр.) решаващият делото състав на Софийски районен съд е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на санкционираното лице. Безспорно по делото се установява, че АУАН е съставен в отсъствието на представител на нарушителя, при липсата на отправена покана за явяването му. Съставянето на АУАН в отсъствието на нарушителя, при липсата на изключващите предпоставки по чл. 40, ал. 2 ЗАНН, винаги съставлява съществено процесуално нарушение. Съгласно чл. 40, ал. 1 ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключение от това правило се допуска само в хипотезата на ал. 2 - когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Това означава, че актосъставителят, след като констатира наличието на данни за извършено административно нарушение от страна на конкретен субект, е длъжен да покани нарушителя за съставяне на акта. Само при наличието на надлежно връчена такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. От представената в преписката покана с Рег. № ССИ24-КП71-895 от 30.05.2024, с която дружеството ответник по касация е поканено да се яви на конкретна дата за съставяне на АУАН, става ясно че такава е била изготвена преди съставяне на акта, но не и дали същата е получена от него. В тази връзка правилни и съответни на представения доказателствен материал са

констатациите на съда, че такъв извод не може да се направи и от известието за доставяне ИД PS 1504 00JIES Y, тъй като в него не е цитиран номера на поканата (рег. № ССИ24-КП71-895 от 30.05.2024г.), а е посочен номерът на Констативния протокол (№ КП-24-0016973), което обстоятелство не удостоверява връчването на поканата. В този смисъл цитираната покана не може да се кредитира като доказателство за надлежно уведомяване за съставяне на АУАН и съответно, при неявяване – да се прилагат разпоредбите на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Нарушителят е бил известен, но не и надлежно поканен. Изискването актът да бъде съставен в присъствието на нарушителя има за цел едновременно и непосредственост при осъществяване на процедурата по съставяне на акта с участието на посочените в чл. 40, ал. 1 ЗАНН лица, както при неговото съставяне, така и при подписването му, с което се обезпечава правото на нарушителя за защита. Последният винаги следва непосредствено да възприема действията на актосъставителя и посочените свидетели, включително дали същите действително са присъствали при съставянето на акта, както и да се провери верността на посочените в акта обстоятелства. Освен това, нарушителят е лишен от правото да направи възражения още при съставяне на акта и да организира защитата си още при образуването на административнонаказателното производство. Обстоятелството, че препис от АУАН е връчен на нарушителя след съставянето му, не може да санира допуснатото нарушение. Смисълът на изпращането на покана до нарушителя за явяване за съставяне на АУАН е да се извести лицето за започването на административнонаказателното производство срещу него и да му се предостави и гарантира възможност да участва в него и да упражни правото си на защита още в този най-ранен етап от производството. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, без да са налице предпоставките по чл. 40, ал. 2 ЗАНН, е довело до ограничаване на правото му на защита, което винаги представлява съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на НП, без да е необходимо да се изследва въпросът дали е извършено административно нарушение.

Независимо от горното доколкото районният съд е изложил съображения по същество на спора и предвид наведените пред настоящата инстанция възражения съдът ще отбележи още:

На първо място основателно се явява възражението на касатора досежно авторството на деянието. Както е посочено в констативния протокол, проверката, при която са установени нарушенията, е извършена на обект „Изграждане на канализационна мрежа на кв.Д.“. Обекта е възложен за изпълнение на ДЗЗД „Д. 2021“ въз основа на проведена процедура по възлагане на обществена поръчка. Тази информация следва да е и служебно известна на служителите от Столичния инспекторат, след като извършват проверка на изпълнителя по нея. Р. по Закона за обществените поръчки е публичен и в него се публикуват сключените от възложителите договори, като е публикуван и сключеният между Столична община и ДЗЗД „Д. 2021“ договор за изграждане на канализационна мрежа на кв. Д.. Според справка в ТР съдружници в него са „БУЛСТРОЙ-МОНТАЖИ“ ЕООД и „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД; ДЗЗД представлява гражданско дружество по смисъла на чл. 357 и сл. ЗЗД и не е самостоятелно юридическо лице. Нарушението е констатирано именно при изпълнение на дейностите, възложени по договора на обединението. Не се установява строително-монтажните работи на обекта да са били извършвани от трето лице, различно от участниците в обединението, нито са ангажирани доказателства, които да изключват участието на санкционираното дружество в изпълнението на възложените дейности (представеният Анекс №1 от 15.09.2022г. е без приложен основен договор и не може да

послужи за основание за разпределяне на дейностите по СМР между съдружниците на самостоятелно основание). При тези данни административнонаказващият орган законосъобразно е ангажирал отговорността на „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД като съдружник в неперсонифицираното обединение, чрез което се е осъществявала строителната дейност, при която е установено нарушението. Обстоятелството, че административнонаказващият орган не е санкционирал и другия съдружник в обединението, не води до незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като евентуалната отговорност на други лица не изключва отговорността на санкционираното дружество. (в този смисъл Р № 22950 от 08.06.2026г. по канд № 1565/2026г. на XXVI к.с. на АССГ; Р № 24228 от 14.07.2025г. по канд № 5018/2025г. на XVIII к.с. на АССГ; Р № 21300 от 20.06.2025г. по канд № 3691/2025г. на IX к.с. на АССГ).

Съдът намира, че нарушението по чл. 29, ал.1, т. 12 от Наредбата е описано достатъчно ясно и конкретно, като е посочено в какво се изразява деянието и в какво качество се вменява отговорност на жалбоподателя.

В чл. 29, ал.1, т. 12 от НОДТСО се забранява извършването на строителни и ремонтни дейности на сгради и строителни обекти без плътна ограда. По делото безспорно е доказано, а и съдът е приел за установено, че при извършената проверка на обекта строителните и ремонтни дейности са се извършвали без поставена плътна ограда. Това е и единственото обстоятелство, което следва да бъде установено от обективна страна, за да се приеме, че е осъществен състава на соченото нарушение Районният съд недопустимо е разширил изискванията, които законът поставя, като е счел, че в акта следва да бъде посочен точният вид на строително-монтажни дейности и къде е следвало да бъде поставена оградата. Следователно досежно това нарушение не се установяват неясноти, които да обосноват наличието на толкова съществен порок, който да обоснове самостоятелна отмяна на акта. Материалният закон е приложен правилно, като на извършеното нарушение е дадена съответната правна квалификация.

Основателни обаче са изводите на районния съд за липа на яснота относно нарушението по чл.29а, ал.1, т.1 от НОДТСО. Цитираната разпоредба в действащата към 02.08.2024г. редакция установява забрана за натрупването и/или разпиляването на строителни материали и отпадъци извън границите на обектите и строителните площадки. Правилно районният съд е посочил, че за установяване на нарушение по този член е абсолютно необходимо да се установи къде са се намирали съответните материали или отпадъци, както и границите на строителната площадка, за да се обоснове и законосъобразен извод дали същите са се намирали извън нея. Неправилно обаче е приел, че подобни фактически установявания не се съдържат в съставените АУАН и НП. Видно от КП от 14.05.2024.предшестваш издаване на акта, както и направен синмоков материал се установяваточното място на извършване на изкопни работи, липсата на поставена плътна строителна ограда, и допуснатото струпване на материали извън границите на площадката. Противно на възпритото от СРС нормата на Наредбата не изисква засичане с gps координати на всеки отпадък индивидуално а е достатъчно да констатира ясно струпването им извън границите на на обектите и строителните площадки. Впрочем законодателят е използвал като съставомерен и термина разпиляване. Значението на този термин само по себе предполага неустановеност, поради неорганизираност. И за да бъде съставомерно приложена санкцията е достатъчно да се бъде категорично установено, че същите се намират извън границите на площадката. Всичко отвъд тези граници вече представлява натрупване или разпиляване. И в този смисъл закона не допуска подобен

формалистичен подход а следва да санкционира всяко действие осъществявано отвъд ограденото и отредено за целта място.

За пълнота съдът намира за необходимо да посочи, че възражението на ответника възведено с отговора на касационната жалба за липса на законова делегация за приемането на НОДТСО е неоснователно. Наредбата е приета на основание чл.22 вр. чл.21, ал.1, т.13 ЗМСМА – съгласно тях общинският съвет определя изискванията за дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, които произтичат от екологичните, историческите, социалните и другите особености на населените места, както и от състоянието на социалната и инженерната инфраструктура. Изискванията, предвидени в НОДТСО по отношение на дейността на физическите и юридическите лица, извършващи строителни работи на територията на СО са пряко свързани с правомощията на общинския съвет по силата на посочената разпоредба.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски след следват на ответника по касацията, но същият не е претендирал такива, поради което и съдът не следва да се признае в този смисъл.

Поради това и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 860/09.03.2026г. постановено по нахд № 2726 по описа на СРС за 2025г., 10-и състав.

Решението е окончателно.